

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 2 (1894)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α'

Η Παναγία των Αθηνών

Δ. Γρ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

doi: [10.12681/dchae.1519](https://doi.org/10.12681/dchae.1519)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ Δ. Γ. (1894). Η Παναγία των Αθηνών. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 2, 80–81. <https://doi.org/10.12681/dchae.1519>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η Παναγία των Αθηνών

Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α' • Σελ. 80-81

ΑΘΗΝΑ 1894

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ῥώσος Ἐπίσκοπος Οὐσπένσκη εἶχεν ἀνακαλύψῃ ἐν ἔτει 1855, ἐν Μίσρα (Παλαιῷ Κάρῳ) τῇ Μάσρ τῆς σήμερον, ἀρχαιοτάτην τινὰ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν ΜΡ ΘΟΥ Η ΑΘΗΝΑΙΑ ΓΟΡΓΟΕΠΕΙΚΟΟΣ. Ἡ εἰκὼν αὕτη λησμονηθεῖσα κατόπιν ἀνευρέθη τῷ 1887 ὑπὸ τοῦ ιστοριοδίφου Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῶν Ἀγίων Σαράντα, τῷ παρακειμένῳ τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Περὶ τῆς εἰκόνης ταύτης ἀναγράφει ἱκανὰ ὁ αἰόδιμος Τάσος Νεροῦτσος ἐν ταῖς Χριστιανικαῖς Ἀθήναις (Δελτ. Ἐθνολ. Ἑταιρείας Τόμ. Γ'. σελ. 68—70), ἐσημειώσαμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τινὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἱστορίᾳ τῶν Ἀθηναίων (Τόμ. Β'. σ. 181—182).

Κατὰ τὸν Νεροῦτσον, ἰδόντα τὴν ἐπὶ σανίδος μεγάλης, πολυρραγοῦς, περιβρώτου καὶ κατατρίτου πολυτιμοτάτην εἰκόνα ταύτην, ἡ Θεοτόκος παρίσταται εἰς φυσικὸν μέγεθος, ὀρθία καὶ κατὰ τύπον ἀρχαϊκόν· ὡς πρὸς τὴν στάσιν, τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν διάταξιν τῶν πτυχῶν, πιστεύει ὅτι ἡ γραφὴ ἀπομιμείται τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς Παρθένου τὸ φυλαττόμενον ἐν τῷ μουσεῖῳ Pio Clemente τοῦ Βατικανοῦ. Ἡ Θεοτόκος εἰκονίζεται ἄνευ στεφάνης περὶ τὴν

φωτολιδ. Χ. Τζουλιανού Αθήναι

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ